

האיגרת אל-העברים

1 לפני שנים רבות דיבר אלוהים אל אבותינו באמצעות הנביאים בדרכים שונות, וסיפר להם, שלב אחרי שלב, על תוכניותיו.

2 אך עתה, באחרית הימים, דיבר אלינו אלוהים באמצעות בנו, אשר בידו הפקיד את הכול ועל-ידו ברא את העולם ואת כל אשר בו.

3 בן-האלוהים מקרין את זוהר כבוד האלוהים; הוא צלם תכונותיו של אלוהים, ובכוח דברו הוא נושא את העולם כולו. לאחר שהקריב את עצמו למעננו, כדי לטהר אותנו מחטאינו, עלה בן האלוהים למרומים וישב לימין האלוהים. 4 בזאת הוכיח שהוא בעל חשיבות גדולה מכל המלאכים, ואלוהים אישר עובדה זאת כשהעניק לו את השם: "בן-אלוהים" – שם שלא הוענק לאף מלאך!

5 לאיזה מלאך אמר אלוהים אי-פעם: * "בני אתה, אני היום ילדתיך", או † "אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן"? 6 כשהציג אלוהים לפני העולם את בנו בכורו, את ישוע המשיח, אמר: ‡ "השתחוו לו כל-מלאכי אלוהים".

* 1:5 א 5.1 תהלים ב 7 † 1:5 א 5.1 שמ"ב ז 14 ‡ 1:6 א 6.1 א 6 תהלים צז 7

7 ועל המלאכים אלוהים אומר: S
 "עושה מלאכיו רוחות,
 משרתיו אש לוחט".
 8 אך לבנו הוא אומר: *
 "כסאך, אלוהים, עולם ועד,
 שבת מישר שבת מלכותך.
 9 אהבת צדק ותשנא רשע,
 על כן משחך אלהים אלהיך
 שמן ששון מחברריך".

10 גם במקום אחר אנו מוצאים רמז לעליונותו של
 הבן: †

"אתה, ארוני, לפני הארץ יסדת,
 ומעשה ידיך שמים.

11 המה יאבדו, ואתה תעמד;
 וכולם כבגד יבלו.

12 כלבוש תחליפם, ויחלפו.

ואתה הוא ושנותיך לא יתמו".

13 האם אמר אלוהים אי־פעם לאחד המלאכים את
 אשר אמר לבנו: ‡

"שב לימיני עד אשית אויביך הָרוֹם לרגליך"?

14 לא! כי המלאכים הם רק רוחות שרת, אשר נשלחו
 לעזור ולהשגיח על העתידים להיוושע.

S 1:7 א 7.1 א 7 תהלים קד 4 * 1:8 א 8.1 א 8 תהלים מה 8-7 † 1:10
 ‡ 1:13 א 13.1 א 13 תהלים קי 1

2

1 עלינו להקדיש תשומת-לב רבה לאמת אשר שמענו, כדי שלא נסטה ממנה בשום פנים ואופן! 2 שכן אם דברי התורה שמסרו המלאכים למושה רבנו הוכחו כדברי אמת, וכל מי שלא ציית להם קיבל את העונש שמגיע לו, 3 כיצד נימלט אנחנו מעונש, אם נתעלם מהישועה הנפלאה הזאת שהוכרזה על-ידי הארון, ושסופרה לנו מפי עדים אשר שמעוה מפיו? 4 אלוהים עצמו העיד עליה והראה לנו שזוהי בשורת אמת, באמצעות אותות, נסים, נפלאות ועל-ידי העובדה שהעניק, כרצונו, מתנות וכישרונות מאת רוח הקודש לכל המאמינים בבשורה.

5 העולם הבא שעליו אנו מדברים לא יהיה בשליטת המלאכים, 6 שהרי דוד אומר לאלוהים: *
 "מה אנוש כי תזכרנו,
 ובן-אדם כי תפקדנו?"

7 ותחסרהו מעט ממלאכים,
 וכבוד והדר תעטרהו,

8 כל שתה) הנחת(תחת רגליו".

שימו לב שכתוב כי אלוהים הניח לרגליו הכול; אין דבר שלא הוכנע והונח לרגלי המשיח!
 עדיין לא ראינו את הכול מונח לרגליו, 9 אך אנו רואים את ישוע – שלזמן מה נהיה נחות מהמלאכים – מעוטר על-ידי אלוהים בהדר ובכבוד, משום שסבל למעננו עד מוות. כן, על-שום חסדו של אלוהים טעם המשיח מוות בעד כל אדם בעולם. 10 האלוהים,

* 2:6 ב 6 תהלים ה 7-5

שעל-ידו ולכבודו קיים הכול, מצא לנכון להביא סבל על ישוע, כי במעשה זה הושיע אנשים רבים מספור. ובאמצעות הסבל נעשה ישוע, שר ישועתנו, מושלם וראוי לתפקידו.

11 אנחנו שקודשנו על-ידי ישוע, כולנו בנים לאותו אב ולכן ישוע אינו מתבייש לקרוא לנו אחים, 12 כפי שאמר:†

”אספרה שמך לאחי,
בתוך קהל אהללך”.

13 במקום אחר הוא אומר:‡ ”קויתי לו”. והוא גם אומר: § ”הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה”.

14 מכיוון שאנחנו, הילדים, עשויים בשר ודם, גם המשיח לבש דמות בשר ודם, כדי שעל-ידי מותו יכריע את השטן אשר לו שליטה על המוות. 15 בדרך זאת שיחרר המשיח את כל אלה שהיו משועבדים לפחד מן המוות במשך כל ימי חייהם.

16 כולנו יודעים שהמשיח לא בא בדמות מלאך, אלא בצורת אדם מזרע אברהם – כיהודי. 17 ישוע צריך היה להידמות לאחיו בכל דבר, כדי שיוכל להיות כוהן גדול, רחמן ונאמן, שמכפר על חטאינו בעיני אלוהים. 18 מכיוון שהמשיח עצמו סבל והתענה כשהשטן ניסה לפתותו, הוא יכול לעזור עתה לכל אלה שעומדים בניסיונות ובפיתויים.

† 2:12 ב 12:2 תהלים כב 23 ‡ 2:13 ב 13:2 ב 13 ישעיהו ח 17

§ 2:13 ב 13:2 ב 13 ישעיהו ח 18

3

1 לכן, אחים יקרים, אשר אלוהים קרא לכם והקדיש אתכם לשירותו, ברצוני שתתבוננו אל ישוע המשיח שהוא שליח ה' והכוהן הגדול של אמונתנו. 2 המשיח היה נאמן לאלוהים אשר מינהו לתפקיד הכוהן הגדול, כשם שמושה רבנו שרת בנאמנות בבית ה'. 3 אך כבודו של ישוע גדול מכבודו של משה, כשם שבנאי שבונה בית לתפארת זוכה לשבחים רבים יותר מהבית עצמו. 4 אמנם לכל בית יש בנאי, אך בונה הכול הוא האלוהים. 5 משה שרת את ה' בנאמנות בכל ענייני המשכן - שהוא בית אלוהים - אולם משה היה משרת בלבד, ותפקידו היה לרמוז על הדברים שאלוהים עמד לומר בעתיד. 6 ואילו המשיח, בנו הנאמן של אלוהים, שולט באופן מוחלט על בית אלוהים. אנחנו, המאמינים, הננו בית אלוהים - בתנאי שנשמור על אומץ-לבנו עד הסוף ונשמח בתקוותנו.

7 לכן עלינו לציית לרוח הקודש שמזהיר אותנו ואומר:*

"היום אם בקולו תשמעו,

8 אל תקשו לבבכם כמריבה,

כיום מסה במדבר,

9 אשר נסוני אבותיכם,

בחנוני גם ראו פעלי, 10 ארבעים שנה".

רוח הקודש ממשיך ואומר שאלוהים מאס בדור ההוא, שכן היו בו רשעים שלא קיימו את תורתו ולא

* 3:7 ו 7 תהלים צה 11-7

הלכו בדרכיו. ¹¹ משום כך כעס עליהם אלוהים מאוד ונשבע שלא יכנסו לעולם אל מקום מנוחתו.

¹² לפיכך, אחים יקרים, בחנו את לבכם, כדי שלא יימצאו ביניכם רשעים וחסרי-אמונה שמסרבים לבטוח בה'.

¹³ הוכיחו זה את זה בכל יום, כל עוד יש אפשרות לכך, כדי שאיש מכם לא ירומה על-ידי החטא ולא יקשיח את לבו נגד אלוהים. ¹⁴ שכן רק אם נישאר נאמנים עד הסוף, ונבטח בה' כמו שבטחנו בו לראשונה, נשתתף וניקח חלק בכל מה ששייך למשיח.

¹⁵ לעולם אל תשכחו את האזהרה: "היום אם בקולו תשמעו, אל תקשו לבבכם כמריבה!"

¹⁶ במי מדובר? מי הם אלה אשר שמעו את דבר ה', אך רבו איתו וסרבו לציית לו? מדובר בבני-ישראל שיצאו ממצרים בהנהגת משה. ¹⁷ ומי הכעיס את ה' במדבר במשך ארבעים שנה? אלה שחטאו וכתוצאה מכך מתו במדבר. ¹⁸ ולמי נשבע ה' שלא ייכנסו אל ארץ ההבטחה? לסוררים אשר לא שמעו בקולו. ¹⁹ ומדוע לא יכלו להיכנס? כי לא האמינו בה' ולא בטחו בו.

4

¹ הבטחת אלוהים, שמאפשרת לכל אדם להיכנס אל מקום מנוחתו, עדיין בתוקף, אך עלינו להיזהר פן נחמיץ את ההזדמנות להיכנס אל מנוחתו זאת. ² כי בשורת אלוהים שמודיעה לנו על ישועתו נמסרה גם לבני-ישראל, בימי משה, אך היא לא הועילה

לבני־ישראל משום שלא האמינו בה. ³ הכתוב אומר שרק המאמינים והבוטחים באלוהים – ואנחנו ביניהם – יכולים לבוא אל מקום מנוחתו. אלוהים נשבע כי אלה שאינם מאמינים בו לא יבואו לעולם אל מקום מנוחתו. אל תחשבו, חלילה, שמקום מנוחתו לא היה מוכן בזמנו! מקום מנוחתו היה מוכן מאז בריאת העולם, ⁴ כפי שכתוב בבראשית: "וישבנות ביום השביעי מכל מלאכתו". ⁵ אף־על־פי־כן לא באו בני־ישראל אל מנוחתו, כי אלוהים אמר: "הם לא יבואו אל מנוחתי". ⁶ אך הבטחת אלוהים עדיין בתוקף, ויש הבאים אל מנוחתו – אך לא אלה שהחמיצו את ההזדמנות הראשונה, שכן הימרו את פי ה'.

⁷ משום כך קבע אלוהים מועד נוסף שמאפשר לבוא אל מנוחתו: היום! שנים רבות לאחר הזמנתו הראשונה הודיע לנו אלוהים על מועד נוסף זה באמצעות דוד המלך, אשר אמר: "היום אם בקולו תשמעו, אל תקשו לבבכם!"

⁸ אילו מקום מנוחתו של אלוהים היה ארץ־ישראל, הוא לא היה קובע מועד נוסף שמאפשר לבוא אל מנוחתו, שהרי יהושע כבר הביא את בני־ישראל אל ארץ־ישראל. ⁹ לפיכך, לעם־אלוהים עדיין צפויה מנוחה שלמה. ¹⁰ כי מי שנכנס אל מנוחת אלוהים שובת מכל מעשה ומכל מלאכה, כשם שאלוהים שבת מכל מלאכתו לאחר שסיים את בריאת העולם.

¹¹ הבה נשתדל כמיטב יכולתנו להיכנס אל מקום מנוחתו של אלוהים, כדי שאיש מאיתנו לא ייכשל ולא

ימרה את פי אלוהים, כפי שעשו בני־ישראל. ¹² כי דבר־אלוהים מלא כוח וחיים, חד מחרב פיפיות, חודר למעמקי מחשבותינו ותשוקותינו, ומגלה את מזימותינו ומניעינו. ¹³ כן, אלוהים יודע הכול על כולם בכל מקום. כל מעשינו ומזימותינו גלויים וחשופים לעיני אלוהים, ועלינו למסור לו דין וחשבון על התנהגותנו. ¹⁴ אך היות שיש לנו כהן גדול, ישוע בן־האלוהים, אשר עלה לשמים כדי לעזור לנו, לעולם אל נחדל לבטוח בו! ¹⁵ הכהן הגדול שלנו מבין את חולשותינו, שכן הוא עצמו התנסה כמונו באותם פיתויים, אך הוא לא חטא מעולם. ¹⁶ משום כך, הבה נתקרב בביטחון לכסא אלוהים, כדי שיעניק לנו את חסדו ורחמיו אשר יעזרו לנו בעת הצורך.

5

¹ כשאדם נבחר לשרת ככהן גדול, תפקידו לייצג את בני־האדם לפני אלוהים – עליו להקריב לאלוהים מנחה וקורבנות בעד־חטאיהם. ² על הכהן הגדול להיות רחמן ולהתייחס אל החוטאים ברוך ובהבנה, שכן הוא עצמו אינו אלא אדם ועלול לחטוא כמוהם. ³ מסיבה זאת עליו להקריב קורבנות בעד חטאי העם ובעד חטאי עצמו. ⁴ עלינו לזכור שאיש אינו יכול למנות את עצמו לתפקיד הרים והנכבד של הכהן הגדול. רק אלוהים עצמו ממנה את הכהן הגדול, כשם שמינה את אהרון לפני שנים רבות. ⁵ גם המשיח לא מינה את עצמו

לתפקיד הכהן הגדול; המשיח נבחר לתפקידו על-ידי האלוהים אשר אמר אליו: "בני אתה, אני היום ילדתיך".
 6 ובמקום אחר אמר לו אלוהים:*

"אתה כהן לעולם,
 על דברתי מלכי-צדק".

7 כאשר חי המשיח על-פני האדמה בדמות אדם, הוא התפלל והתחנן בבכי ובדמעות לפני אלוהים שיושיעו מתוך הלחצים, הניסיונות והייסורים של המוות לניצחון התחייה. אלוהים שמע לתפילתו, כי המשיח אהב את אלוהים וציית לו תמיד. 8 אף כי ישוע היה בן-אלוהים, היה עליו ללמוד ציות על-ידי סבלו וייסוריו. 9 לאחר שהוכיח את עצמו מושלם לפני האלוהים, נעשה ישוע מקור ישועת עולמים לכל המצייתים לו, 10 והוא זה שאלוהים מינה ככהן הגדול כמו מלכי-צדק.

11 יש לי עוד הרבה לספר לכם בנושא זה, אך קשה לי להסביר לכם, כי נהייתם קשי-הבנה. 12 במקום שאתם, המאמינים הוותיקים, תלמדו את האחרים, אתם בעצמכם זקוקים עדיין למורים שילמדו אתכם את האלף-בית של בשורת האלוהים. אתם עדיין כתינוקות שזקוקים לחלב ולא למזון מוצק. 13 ומי שחי על חלב אינו מסוגל לעכל את דבר ה', ואינו יודע להבחין בין

* 5:6 ה 6.5 ה 6 תהלים קי 4

טוב לרע, כי טרם התבגר. ¹⁴ מזון רוחני מוצק מיועד למבוגרים באמונה, אשר מתוך ניסיון למדו להבחין בין טוב לרע.

6

¹ הבה נשאיר מאחורינו את האלף-בית של בשורת המשיח, ונתקדם ללימוד מעמיק יותר של תורתו. איננו צריכים לשוב ולהדגיש את החשיבות של חזרה בתשובה ממעשים רעים ושל אמונתנו בה. ² איננו צריכים לשוב וללמד אתכם את יסודות תורת הטבילות, סמיכת ידיים, תחיית המתים ומשפטו של אלוהים. ³ בעזרת אלוהים נתקדם עתה באמונתנו.

⁴ אם הבנתם פעם את משמעות דברי אלוהים, טעמתם משוב השמים, קיבלתם את רוח הקודש, ⁵ האמנתם בדבר-אלוהים וקיימתם אותו, הרגשתם בכוחו ובטובו, ⁶ ולמרות כל זאת פניתם לו עורף, אין לכם כל אפשרות לחזור בתשובה כפי שנהגתם לראשונה. מדוע? מפני שבבגידתכם במשיח אתם חוזרים וצולבים אותו כביכול, וכך אתם חושפים אותו לבושה וחרפה בפומבי. ⁷ אדמה שסופגת את הגשם שיורד עליה, ומצמיחה כל טוב לתועלת בעל-האדמה, היא אדמה שאלוהים ברך. ⁸ ואילו אדמה שמצמיחה רק קוץ ודרדר היא אדמה מקוללת שאינה מועילה לאיש, ובמוקדם או במאוחר תישרף.

⁹ אחים יקרים, אני מדבר אמנם בלשון חריפה, אך אני בטוח שאינכם זקוקים לתוכחתי זאת. אני משוכנע

שחייכם נושאים פרי מבורך כתוצאה מאמונתכם וישועתכם, ¹⁰ כי אלוהים נוהג בצדק ובהיגנות. כיצד הוא יכול לשכוח את עמלכם הקשה למענו, ואת האהבה שאתם מגלים למען שמו כשאתם עוזרים לאחיכם המאמינים? ¹¹ אנו משתוקקים שתמשיכו לאהוב את הזולת כל ימי חייכם, כדי שתקבלו את שכרכם בבוא העת. ¹² איננו רוצים שתתעצלו, אלא שתלכו בעקבות אלה שזכו בהבטחות ה' בזכות אמונתם וסבלנותם. ¹³ כשהבטיח ה' לברך את אברהם הוא נשבע בעצמו, שהרי אין גדול מאלוהים כדי להישבע בו, ¹⁴ ואמר: * "ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך". ¹⁵ לאחר שאברהם המתין בסבלנות, קיים ה' את הבטחתו והעניק לו את יצחק בנו, שצאצאיו רבים מספור. ¹⁶ בדרך כלל אדם נשבע במישהו גדול ממנו, כדי שזה יכפה עליו לקיים את הבטחתו, או יעניש אותו אם הפר את אשר הבטיח. השבועה שמה קץ לכל ויכוח בנוגע לקיום ההבטחה. ¹⁷ משום כך, כשרצה אלוהים לשכנע את מקבלי ההבטחה שאין הוא עומד לשנות את דעתו, חיזק אותה בשבועה. ¹⁸ אלוהים העניק לנו את הבטחתו ואת שבועתו - שני דברים שבהם אנו יכולים לבטוח ללא צל של ספק, שכן אלוהים אינו יכול לשקר. ואנחנו, שנמלטנו אליו לישועה ולמחסה, יכולים עתה להתעודד ממקור

* 6:14 ו 14:6 ו 14:14 בראשית כב 17

כוחו ומהתקווה שבהבטחתו. ¹⁹ תקווה זו שבה אנו אוחזים היא כעוגן בטוח לנפשותינו, והיא מחברת אותנו אל אלוהים עצמו מאחורי פרוכת השמים, ²⁰ מקום שאליו הלך המשיח לפנינו, בתפקידו הרם ככהן הגדול במעמד מלכי-צדק, כדי לסנגר עלינו לפני אלוהים.

7

¹ אותו מלכי-צדק היה מלך העיר שלם וכהן לאל עליון. כשחזר אברהם מהקרב שבו ניצח מלכים רבים, יצא מלכי-צדק לקבל את פניו וברך אותו, ² ואילו אברהם העניק לו מעשר מכל השלל שלקח. מלכי-צדק פירושו: מלך הצדקה, אך הוא גם מלך השלום, שכן שלם פירושו שלום. ³ אין לנו כל מסמך שמעיד על ייחוסו של מלכי-צדק; לא אב ולא אם, וגם לא ידוע לנו דבר על לידתו ועל מותו. חייו דומים לחיי בן-האלוהים וכהונתו עומדת לנצח.

⁴ הבה נבחן את גדולתו של מלכי-צדק:

א) אפילו אברהם אבינו העניק לו מעשר משללו. ⁵ אילו היה מלכי-צדק כהן משבט לוי, היה אברהם חייב לתת לו מעשר, כפי שבמרוצת הזמן ציוותה התורה על בני-ישראל לפרנס את הכוהנים שהקדישו את חייהם לעבודת אלוהים.

⁶ מלכי-צדק לא השתייך למשפחת בני-לוי, ובכל

זאת נתן לו אברהם מעשר.

ב) מלכי-צדק ברוך את אברהם - שלו ניתנה הבטחת ה' - 7 וכפי שאנו יודעים, גדול מי שמברך ממקבל הברכה.

ג) 8 בכהונת הלויים היו מקבלי המעשר אנשים של בשר ודם, אשר מתו בבוא העת, ואילו על מלכי-צדק אנו קוראים כאילו הוא חי לעולם.

ד) 9 אפשר אף לומר שלי עצמו - אבי שבט הכוהנים, ומי שבדרך כלל מקבל מעשר מאחרים - נתן מעשר למלכי-צדק באמצעות המעשר של אברהם. 10 כיצד יתכן הדבר? אמנם לוי טרם נולד, אולם בהיותו זרע אברהם הוא היה בחלציו כשיצא מלכי-צדק לקראת אברהם.

ה) 11 אילו כהונת הלויים, שמשמשת יסוד לתורה, יכלה להושיע אותנו, מדוע שלח אלוהים את המשיח ככהן במעמד מלכי-צדק? מדוע לא במעמד אהרון, שהייתה דרגתם של כל שאר הכוהנים? 12 התשובה היא: כיוון שאם יש שינוי בכהונה, צריך לשנות גם את התורה.

14-13 כולנו יודעים שישוע המשיח לא השתייך לשבט לוי, אלא לשבט יהודה אשר אנשיו מעולם לא עסקו בתפקידי כהונה, שכן משה מעולם לא מינה אותם לכך. 15 אם כן, אנו יכולים לראות בבירור ששיטתו של אלוהים השתנתה: המשיח, שהוא הכהן הגדול בדרגת מלכי-צדק, 16 לא נתמנה לתפקידו על-פי הישן שמחייב השתייכות לשבט לוי, כי אם על-פי הכוח של חיים

נצחיים, 17 ועדות לכך אנו מוצאים בתהלים: "אתה כוהן לעולם, על דברתי מלכי-צדק".

18 השיטה הישנה, לפיה עבר תפקיד הכהונה בירושה מאב לבן, נתבטלה, משום שהוכיחה את עצמה כחלשה ובלתי-יעילה. 19 התורה לא תיקנה את טבע האדם ולא הושיעה איש. מאידך, אלוהים העניק לנו תקווה טובה יותר: ישוע המשיח שמאפשר לנו להתקרב אל אלוהים. 20 אלוהים נשבע שהמשיח יהיה כהן לנצח, אף כי מעולם לא נשבע לכוהנים אחרים. 21 רק למשיח אמר אלוהים: "נשבע ה' ולא יינחם: 'אתה כהן לעולם, על דברתי מלכי-צדק'. " 22 בזכות שבועה זאת, המשיח הוא ערובה חיה לברית טובה יותר.

23 הכוהנים הקודמים היו רבים במספר, מפני שמותם מנע מהם להמשיך בתפקידם לנצח. 24 ואילו המשיח מחזיק בכהונתו לנצח, מפני שלחיו אין סוף. 25 מסיבה זאת יכול המשיח להושיע את כל מי שבא אל אלוהים באמצעותו, ומאחר שהוא חי לנצח, תמיד יסגור עלינו לפני אלוהים.

26 אם כן, המשיח הוא כהן גדול המתאים בדיוק לצרכינו: קדוש, חסר-דופי, מושלם, טהור ונבדל מחוטאים. כן, זהו משיחנו שקיבל מקום כבוד בשמים. 27 הוא אינו צריך להקריב מדי יום קורבנות עבור חטאיו וחטאי העם - כמנהג הכוהנים האחרים - שכן המשיח הקריב קורבן אחד לתמיד: המשיח הקריב את עצמו. 28 התורה מינתה אנשים חלשים כמונו לשרת

ככוהניה הגדולים, ואילו שבועת ה', שניתנה לאחר מתן התורה, מינתה את בן-אלוהים המושלם לכוהן נצחי.

8

1 לסיכום דברינו: יש לנו כהן גדול אידיאלי שיושב עתה לימין האלוהים בשמים, 2 ומשרת במקדש האמיתי שהוקם על-ידי אלוהים ולא על-ידי אדם.

3 מכיוון שכל כהן צריך להקריב מנחות וזבחים, גם המשיח צריך להקריב קורבן כלשהו.

4 אילו המשיח היה חי עדיין על-אדמות, לא היו מתירים לו לשרת ככהן, משום שהכוהנים כאן על-אדמות מקריבים את הקורבנות על-פי חוקי התורה. 5 כוהנים אלה משרתים רק את הדגם וההעתק של מה שקיים בשמים, כי לפני שהחל משה לבנות את משכן אלוהים על-פני האדמה, ציווה עליו אלוהים לבנות את המשכן בדיוק לפי הדגם וההעתק שהראה לו על הר סיני. 6 אך לכהן הגדול שלנו יש כהונה חשובה הרבה יותר מזו של כוהני הברית-הישנה, שכן הוא מתווך בברית נעלה יותר שמבוססת על הבטחות נפלאות יותר.

7 אילו הייתה הברית הראשונה מושלמת, לא היה צורך בברית חדשה. 8 אולם העובדה היא שאלוהים עצמו הביע אי-שביעות רצונו מהברית הראשונה באמירתו: *
"הנה ימים באים, נאם ה',

וכרתי את בית ישראל
 ואת בית־יהודה ברית חדשה.
 9 לא כברית אשר כרתי את אבותם
 ביום החזיקי בידם להוצאם מארץ מצרים,
 אשר המה הפרו את בריתי
 ואנכי בעלתי (בחלתי) בם נאם ה'.
 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית־ישראל
 אחרי הימים ההם, נאם ה':
 נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה,
 והייתי להם לאלוהים והמה יהיו לי לעם;
 11 ולא ילמדו עוד איש את רעהו
 ואיש את אחיו לאמור:
 דעו את ה', כי כולם ידעו אותי
 למקטנם ועד גדולם נאם ה'.
 12 כי אסלח לעוונם ולחטאתם לא אזכר עוד.
 13 בהגדרתו "ברית חדשה" הוא קבע את התישנות
 הברית הראשונה, ואם הברית הראשונה ישנה, הרי
 שהיא חולפת.

9

1 לברית הראשונה בין אלוהים לבין בני־ישראל
 היו חוקים וכללים לעבודת ה', והיה משכן על־פני
 האדמה. 2 המשכן היה מחולק לשניים: משכן
 חיצוני ומשכן פנימי. במשכן החיצוני היה מקום
 שנקרא "קודש", ובו היו מגורת הזהב והשולחן שעליו
 מערכת לחם־הפנים. 3 בתוך המשכן החיצוני היה
 מסך (הפרוכת, ומעברו המשכן הפנימי שנקרא "קודש
 הקודשים". 4-5 לפני קודש הקודשים היה מזבח זהב
 להקטרת קטורת, ובתוכו ארון־הברית שכולו מצופה

זהב. בתוך ארון-הברית היו לוחות הברית, צנצנת זהב שהכילה מן, ומטה אהרון שפרח. מעל ארון-הברית היו דמויות של שני מלאכי כבוד, שנקראים "כרובים", וכנפיהם סוככות על כיסוי הזהב של הארון – כיסוי הנקרא "כפורת". לא ארחיב עתה את הדיבור על כל אחד מאלה.

⁶ בתנאים אלה יכלן תמיד הכוהנים להיכנס אל המשכן החיצוני כדי לבצע את תפקידם. ⁷ אך אל המשכן הפנימי, אל קודש הקודשים, יכול היה להיכנס רק הכהן הגדול, ורק פעם אחת בשנה. בכל פעם שנכנס אל קודש הקודשים היה עליו להתזדמן על הכפורת ולפני הכפורת, כקורבן לאלוהים – קורבן שמכפר על שגיאותיו וחטאיו של הכהן הגדול עצמו ושל כל העם.

⁸ רוח הקודש רוצה ללמדנו שלפי הברית הישנה, כל עוד היה קיים המשכן החיצוני, והייתה קיימת השיטה המתירה רק לכהן הגדול את הגישה לקודש הקודשים, הציבור הרחב אינו יכול להתקרב לאלוהים. ⁹ דבר זה בא ללמדנו שהמנחות והזבחים, שהוקרבו לפי השיטה הישנה, לא הצליחו לטהר את לבו של החוטא אשר הקריב את הקורבנות. ¹⁰ מדוע? מפני שהתורה עוסקת רק בטקסים מסוימים: בענייני מאכל, משקה, טהרת הגוף וכן הלאה, וטקסים אלה יכלו לטהר באופן חיצוני ופיזי בלבד. משום כך תפקידם זמני בלבד – עד שיבוא המשיח ואיתו הברית החדשה.

11 כאשר בא המשיח ככהן הגדול של הברית החדשה, הוא עבר דרך המשכן המושלם והאמיתי בשמים – משכן שנבנה לא בידי אדם, שכן אינו מיועד לעולם הזה. 12 וכשנכנס אל קודש הקודשים הביא איתו לא דם שעירים ועגלים, אלא את דמו שלו אשר התיז על הכפורת אחת ולתמיד, וכך הבטיח לנו ישועה נצחית.

13 אם לפי התורה יכלו דם הפרים והשעירים ואפר הפרה האדומה לטהר את גוף החוטאים, 14 אנו יכולים להיות בטוחים שדם המשיח, אשר על־ידי רוח הקודש הנצחי הקריב את עצמו לאלוהים כקורבן בעד חטאינו, יטהר את גופנו ומצפוננו ממעשים מתים, ובמקומם יחדיר בנו את האמונה באלוהים חיים ואת הרצון לשרתו.

15 המשיח הביא איתו את הברית החדשה, כדי שכל הקרואים אל אלוהים יירשו את הבטחותיו הנפלאות של אלוהים. כי המשיח מת כדי להצילם מהעונש על החטאים שחטאו עוד בהיותם כפופים לברית הישנה, לתורה.

16 כאשר אדם מוריש את רכושו בצוואה, איש מן היורשים אינו מקבל את חלקו לפני שמוכח כי בעל הצוואה מת. 17 כל עוד חי בעל הצוואה, איש אינו יכול לדרוש את החלק המובטח לו, כי לצוואה אין תוקף בחיי בעליה.

18 משום כך גם הברית הראשונה נחתמה בדם. 19 לאחר שמשה קרא לפני העם את כל החוקים שבתורת ה', הוא לקח מים, דם עגלים ושעירים,

ובעזרת תולעת־שני וענף אזוב התיזם על ספר התורה ועל כל העם. ²⁰ ובעשותו זאת אמר: "הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם." ²¹ באותה דרך התיז משה דם גם על המשכן ועל כל כלי הקודש שבתוכו.

²² למעשה לפי חוקי הברית הישנה כמעט כל דבר שוהר על־ידי התזת דם, ובלי שפיכת דם אין סליחת חטאים. ²³ משום כך המשכן וכלי הקודש, שהם העתק של המשכן האמיתי שנמצא בשמים, היו צריכים להיטהר בדם כפי שטוהרו על־ידי משה. אך המשכן האמיתי, שנמצא בשמים, מטוהר בזבחים וקורבנות יקרים הרבה יותר. ²⁴ כי המשיח לא נכנס אל המשכן שנבנה בידי אדם כאן על־אדמות, ואשר הוא רק העתק של המשכן האמיתי; המשיח נכנס אל המשכן האמיתי שנמצא בשמים, כדי לייצג אותנו לפני אלוהים.

²⁵ נוסף לכך, המשיח לא הקריב את עצמו פעמים רבות, כמנהג הכהן הגדול שהקריב מדי שנה את דם הקורבנות בקודש הקודשים. ²⁶ אילו היה על המשיח להקריב את עצמו מדי שנה, מבריאת העולם, היה עליו להתענות ולמות שוב ושוב. אולם עובדה היא שהמשיח בא אלינו באחרית הימים והקריב את עצמו פעם אחת ולתמיד, כדי שמותו בעדנו יבטל את כוח החטא שבתוכנו.

²⁷ כשם שכולנו יודעים בביטחון שנגזר על בני־האדם למות פעם אחת, ולאחר מכן להישפט על־ידי אלוהים, ²⁸ כך אנו בטוחים שהמשיח הוקרב פעם אחת בלבד

ככפרה על חטאינו. אך הוא יבוא אלינו שנית – הפעם לא כדי לסלוח לחטאינו, אלא כדי להשלים את ישועתם של כל המצפים לו.

10

¹ התורה רק רומזת על הברכות שהביא לנו המשיח; התורה עצמה לא יכלה לתת את אותן הברכות, ולכן לא היה בכוחה לטהר באופן מוחלט את מקריבי הקורבנות שבאו מדי שנה.

² אילו יכלה התורה לטהר אותם באופן מושלם, אזי היה מספיק קורבן אחד; מקריבי הקורבנות היו מקבלים סליחת חטאים פעם אחת ולתמיד ומצפונם היה נקי מחטא. ³ אולם המציאות שונה: הקורבנות שהקריבו החוטאים מדי שנה הזכירו להם שוב ושוב את אשמתם וחטאייהם, במקום שיטהרו אותם! ⁴ מדוע? מפני שדם הפרים והשעירים אינו יכול לטהר מחטא.

⁵ משום כך, כאשר בא המשיח לעולם אמר:*

”זבח ומנחה לא חפצת,

גוף כוננת לי,

⁶ עולה וחטאה לא שאלת.”

כלומר, המשיח אומר שהוא יודע כי אלוהים אינו חפץ בדם הפרים והשעירים, ועל כן הכין למשיח גוף שיוקרר כקורבן. ⁷ ועוד אמר:

”הנה באתי – במגילת ספר כתוב עלי – לעשות רצונך, אלוהי.”

* 10:5 י 5.10 תהלים מ 9-7

8 לאחר שאומר המשיח כי אלוהים אינו חפץ בדם הפרים והשעירים שדורשת התורה, 9 הוא מוסיף: "הנה באתי לעשות רצונך, אלוהי".

המשיח ביטל את הברית הישנה כדי לתת תוקף לברית החדשה, 10 ובברית חדשה זאת נסלחו לנו חטאינו, טוהרנו וקודשנו על־ידי קורבנו של המשיח למעננו – קורבן שהוקרב פעם אחת ולתמיד.

11 על־פי הברית הישנה, על־פי התורה, הקריבו הכוהנים מדי יום קורבנות שמעולם לא יכלו לטהר מחטא. 12 ואילו המשיח, לאחר שהקריב את עצמו לאלוהים בעד חטאים כקורבן אחד ולתמיד, ישב לנצח על כסא הכבוד לימין האלוהים. 13 ומאז הוא מצפה שכל אויביו יוכנעו לרגליו. 14 כי על־ידי הקורבן האחד השלים המשיח לנצח את פועלו למען אלה שאותם הוא משחרר מחטא.

15 רוח הקודש מאשר דברים אלה באמירתו: †

16 "זאת הברית אשר אכרת את בית־ישראל אחרי הימים ההם, נאם ה': נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה..."

17 כי אסלח לעוונם ולחטאתם לא אזכר עוד."

18 ואם נסלחו החטאים אחת ולתמיד, הרי שאין צורך בקורבנות נוספים כדי להשתחרר מהחטא.

19 אם כן, אחי, מאחר שדם המשיח מאפשר לנו עתה לבוא בביטחון אל קודש הקודשים²⁰ בדרך חדשה וחייה, דרך שפילס למעננו המשיח בקרעו את הפרוכת שהיא גופו, (21 ומאחר שיש לנו כהן גדול הממונה על בית אלוהים, 22 הבה ניכנס פנימה – אל אלוהים עצמו – בלב שלם ובביטחון מלא, מתוך ידיעה שלבנו ונפשנו טוהרו על־ידי דם המשיח שנשפך, וגופנו נרחץ במים טהורים.

23 עתה יכולים אנו לצפות לישועה שהבטיח לנו אלוהים. אין לנו כל ספק שאלוהים באמת יקיים את הבטחתו, ואנו יכולים להכריז על כך לפני כולם. 24 כהוקרה על כל מה שאלוהים עשה למעננו, הבה נקדיש תשומת־לב איש לרעהו, נעודד ונאהב איש את אחיו ונעזור זה לזה.

25 אל תזניחו את אסיפות הקהילה שלכם כפי שנוהגים אחדים מכם, אלא השתדלו כמיטב יכולתכם לעזור לאמונת הזולת, במיוחד עתה כשאנו רואים שקרב יום בואו של המשיח.

26 אם אנו חוטאים בזדון לאחר שידענו את האמת והאמנו במשיח, קורבנו של המשיח אינו מכפר על חטאינו. 27 כן, מי שדחה את המשיח לאחר שידע את האמת, יוכל לצפות רק לעונש נורא – עונש שיבוא בעקבות זעמו של אלוהים אשר ישמיד את כל אויביו. 28 הרי אם אדם שסירב לקיים את תורת משה נידון למוות ללא רחמים) בתנאי ששניים, שלושה עדים

ראוהו בחטאו, ²⁹ תארו לעצמכם מה נורא יהיה עונשם של אלה שרומסים ברגליהם את בן־האלוהים, שמחללים את דם הברית הקדוש, ושמחרפים את רוח הקודש שמביא רחמים לבני־האדם. ³⁰ כי אנו מכירים היטב את מי שאמר: † "לי נקם ושלם". ו"ידין ה' עמו".

³¹ מה נורא ליפול בידי אלוהים חיים!
³² לעולם אל תשכחו את הימים הנפלאים שבהם למדתם לראשונה על המשיח. לאחר שנפקחו עיניכם וראיתם את האמת נשאתם נאמנים למשיח, אף כי מחיר הנאמנות הזאת היא סבל נורא. ³³ לפעמים לעגו לכם והכו אתכם, ופעמים אחרות אתם בעצמכם השתתפתם בצערם של הסובלים כמוכם. ³⁴ ריחמתם על אחיכם שהושלכו לכלא, וקיבלתם בשמחה את העובדה שכל רכושכם נגזל, כי ידעתם שמצפה לכם בשמים אוצר טוב מזה – אוצר שיהיה שלכם לנצח.

³⁵ יקרה אשר יקרה, שימרו על ביטחונכם באדוננו! זכרו, ביטחונכם זה יזכה אתכם בשכר רב. ³⁶ אם אתם רוצים שה' יקיים את כל אשר הבטיח לכם, עליכם למלא בסבלנות את רצונו, ³⁷ כי בואו לא יתעכב עוד זמן רב. ³⁸ אלה שאמונתם הקנתה להם מעמד של צדיקים בעיני אלוהים, צריכים לחיות באמונה ולבטוח באלוהים שיספק את כל מחסורם. אם ייסוגו, אלוהים לא ירצה בהם יותר.

³⁹ אבל אנחנו איננו מן הנסוגים ואיננו מפנים עורף לאלוהים, כי בכך נחרוץ את גזר דיננו. אנחנו מאמינים

באלוהים מושיענו.

11

1 מהי אמונה? אמונה היא ביטחון מלא בדברים שלהם אנו מקווים, ומצב שבו אנו משוכנעים במציאותם של דברים שאיננו יכולים לראותם. 2 אבותינו זכורים לטובה בשל אמונתם הגדולה באלוהים. 3 על-ידי אמונה באלוהים אנו מקבלים את העובדה שהעולם כולו נברא בפקודת ה', אשר ברא את כל מה שאנו רואים מדברים בלתי-נראים.

4 הבל – בשל אמונתו הביא הבל לה' קורבן טוב מזה של קין. כאשר קיבל ה' את מנחתו של הבל העיד למעשה שהבל צדיק בעיניו. למרות שהבל מת לפני שנים רבות יכולים אנו עדיין ללמוד ממנו שיעור באמונה.

5 חנוך – בזכות אמונתו של חנוך העלה אותו אלוהים לשמים בלי שימות. חנוך נעלם לפתע מן העולם הזה, מפני שאלוהים לקחו. עוד לפני שעלה חנוך לשמים נאמר עליו שמצא חן בעיני אלוהים. 6 בלי אמונה לא תוכל למצוא-חן בעיני אלוהים. מי שרוצה להתקרב לאלוהים חייב להאמין שיש אלוהים, ושהוא גומל למחפשים אותו באמת.

7 נוח – מתוך אמונה ציית נוח לאזהרת אלוהים בדבר העתיד להתרחש. אף כי לא היה סימן למבול האמין נוח לה', ובלי לבזבז זמן בנה תיבה כדי להציל את בני-משפחתו. אמונתו של נוח באלוהים הייתה ניגוד

מוחלט לחוסר-האמונה של בני דורו בעולם. נוח מצא-חן בעיני אלוהים בזכות אמונתו.

⁸ אברהם - כאשר ציווה ה' על אברהם לעזוב את מולדתו וללכת לארץ שהבטיח לו, ציית אברהם לה' מתוך אמונתו בו. הוא נשמע לה' למרות שלא ידע לאן אלוהים מוביל אותו. ⁹ מתוך אמונתו בה', גם לאחר שהגיע אברהם אל ארץ ההבטחה חי בה כזר וכנכרי; הוא גר באוהלים, כמו יצחק ויעקב שקיבלו אותה הבטחה. ¹⁰ כי אברהם המתין בסבלנות ובביטחון שה' יביאו אל העיר שאלוהים מתכנן ובונה. ¹¹ שרה - גם שרה האמינה בה' ולכן, למרות שהייתה זקנה מאוד, העניק לה אלוהים את היכולת הפיזית ללדת את בנה. ¹² וכך, מאב שהיה זקן מכרי להוליד אפילו בן אחד, נולד עם שלם שמספרו ככוכבי השמים וכגרגירי החול שעל שפת הים.

¹³ כל אנשי האמונה שציינתי לעיל מתו לפני שזכו לראות את התגשמות כל הבטחות ה', אך הם ראו את התגשמותן בעתיד ושמחו על כך, שכן הודו כי ביתם האמיתי אינו בעולם הזה, וראו את עצמם כזרים שנמצאים בעולם הזה. ¹⁴ מדבריהם משתמע שציפו לארץ מושב. ¹⁵ אילו הצטערו לעזוב את הארץ שממנה יצאו, הייתה להם אפשרות לשוב אליו, ¹⁶ אך הם לא רצו לשוב; נפשם יצאה אל הבית השמימי. עתה אלוהים אינו מתבייש להיקרא אלוהיהם, שהרי הכין להם עיר בשמים.

¹⁷ גם כאשר ניסחו ה' בטח בו אברהם והאמין

להבטחותיו, ומשום כך היה מוכן להקריב את בנו יחידו. ¹⁸ אכן, אברהם היה מוכן להקריב את יצחק אשר דרכו הבטיח לו אלוהים: "ביצחק ייקרא לך זרע". ¹⁹ אברהם האמין שאילו מת יצחק היה אלוהים משיב אותו לתחייה – וזה אכן מה שקרה, כי לגבי אברהם נועד יצחק למוות, אך ה' השיב לו את חייו. ²⁰ יצחק, יעקב ויוסף – מתוך אמונה ידע יצחק שאלוהים יברך את שני בניו, יעקב ועשו. ²¹ כאשר הזדקן יעקב ועמד למות ברך מתוך אמונה את שני בני יוסף, והשתחוה על ראש המטה. ²² כשעמד יוסף למות הוא דיבר מתוך אמונה על העובדה שאלוהים יוציא את בני־ישראל ממצרים. יוסף לא הטיל ספק בדבר, ולכן השביע את בני־ישראל שייקחו עמם את עצמותיו בצאתם ממצרים.

²³ עמרם ויוכבד – גם להורי משה הייתה אמונה גדולה. בראותם שאלוהים ברכם בילד מיוחד, האמינו שה' יכול להצילו מגזר־דין המוות שהוציא פרעה. משום כך הם לא פחדו מהמלך והסתירו את משה שלושה חודשים.

²⁴ משה – כאשר גדל משה הוא סירב, מתוך אמונתו באלוהים, להיקרא בנו של בת־פרעה. ²⁵ הוא העדיף להשתתף בסבל עמו, עם אלוהים, על־פני תענוגות החטא. ²⁶ משה חשב שמוטב לסבול לשם המשיח, מאשר ליהנות מאוצרות מצרים, כי משה נשא את עינו אל הגמול שעמד אלוהים להעניק לו. ²⁷ מכיוון

שמשה בטח באלוהים הוא לא פחד מזעם פרעה והוציא את בני־ישראל ממצרים, בשאבו כוח וגבורה מהאלוהים הבלתי־נראה. ²⁸ מתוך אמונה ציווה משה על בני־ישראל לשחוט שה בפסח הראשון, ולהתיז את דמו על המשקוף ועל המזוזות, כדי שמלאך ה' יפסח על בתיהם בצאתו להכות את המצרים במכת בכורות.

²⁹ בני־ישראל – מתוך אמונתם באלוהים חצו בני־ישראל את ים־סוף כאילו היה יבשה, ואילו כשניסו המצרים לחצותו – טבעו. ³⁰ מכוח האמונה נפלו חומות יריחו לאחר שבני־ישראל צעדו סביבן שבעה ימים.

³¹ רחב – בזכות אמונתה באלוהים לא הושמדה רחב הזונה יחד עם בני־עירה שמרדו בה, משום שאספה אל ביתה את המרגלים, העניקה להם מחסה ועזרה להם להימלט מרודפיהם.

³² הזקוקים אתם לדוגמאות נוספות? קצר הזמן מלספר על אמונתם של גרעון, ברק, שמשון, יפתח, דוד, שמואל, וכל שאר הנביאים. ³³ הודות לאמונתם באלוהים אנשים אלו כבשו ממלכות, השליטו צדק, אישרו את אמיתות הבטחות ה', ניצלו מגוב־אריות ³⁴ ומלהבות אש. היו מהם שבזכות אמונתם ניצלו ממוות בחרב, אחרים התחזקו לאחר שנחלשו או חלו, היו כאלה שעשו חיל במלחמות והביסו צבאות שלמים. ³⁵ היו גשים שבזכות אמונתן באלוהים שבו אליהן יקיריהן מן המתים. אחרים בטחו בה' והעדיפו מוות בעיניים על התכחשות לה', שהייתה מצילה אותם. הם ידעו בביטחון שאלוהים יקים אותם לחיים טובים

מאלה. ³⁶ היו כאלה שסבלו לעג, הצלפות שוט, כבילה
 בשרשראות, מאסר בבור־כלא, ³⁷⁻³⁸ מוות בסקילה
 ואפילו ניסור גופם. לאחרים הובטח חופש אם יתכחשו
 לאמונתם, וכשסירבו - נרצחו בחרב. לנשאים
 בחיים לא נותר אלא עור־צאן לגופם. הם נדרו
 במדבריות ובהרים, הסתתרו במערות ובנקיקי־סלעים,
 רעבו ללחם ולקו במחלות. העולם לא היה ראוי
 לצדיקים כאלה!

³⁹ למרות שאמונתם של אנשים אלה הייתה חזקה,
 ולמרות שבטחו בה' בכל לבם, לא זכה איש מהם בכל
 מה שה' הבטיח להם. ⁴⁰ מדוע? כי אלוהים רצה
 שימתינו וישתתפו יחד אתנו בגמול הטוב יותר שהכין
 למעננו.

12

¹ מאחר שאנו מוקפים בקהל עצום כזה של אנשי
 אמונה שמעידים על אמת אלוהים, הבה נסיר מעלינו
 כל דבר שמכביד עלינו, ובמיוחד את החטאים
 שדבקים בנו ומכשילים אותנו, ונרוץ בסבלנות את
 המרוץ שהעמיד אלוהים לפנינו. ² הבה נישא את עינינו
 אל ישוע, מורנו ויסוד אמונתנו, אשר היה מוכן למות
 מוות מביש על הצלב, כי ידע ששמורה לו שמחה לאחר
 מכן. עתה הוא יושב במקום הכבוד לימין האלוהים.
³ אם רצונכם להימנע מעייפות וליאות רוחנית, חישבו
 לרגע על סבלנותו של המשיח כשסבל בושה וחרפה
 מיד האנשים החוטאים. ⁴ אחרי הכול, מעולם לא
 נאבקתם נגד החטא עד מוות.

5 האם שכחתם את תוכחת ה' שפונה אליכם כאל בניו?*

”מוסר ה' בני אל תמאס
ואל תקץ בתוכחתו,

6 כי את אשר יאהב ה'
יוכיח וכאב את בן ירצה“.

7 עליכם לקבל את תוכחת אלוהים, כי היא מיועדת לתועלת שלכם ולמען החינוך שלכם. אלוהים מתנהג אתכם כאב עם בניו, ואיזה אב אינו מוכיח ומחנך את בנו? 8 אם אלוהים אינו מעניש אתכם כשאתם ראויים לכך, כשם שאבות אחרים מענישים את בניהם, פירוש הדבר שאינכם בני אלוהים ואינכם שייכים באמת למשפחתו. 9 ואם אנו מכבדים את אבינו האנושי גם כשהוא מעניש אותנו, האם לא ניכנע בשמחה רבה יותר לפני האלוהים, אבינו הרוחני, כדי שנלמד כיצד לחיות?

10 אבותינו האנושיים חינו אותנו במשך שנים ספורות לפי ראות עיניהם, בעוד שאלוהים מחנך אותנו לתועלת שלנו, כדי שנשתתף בקדושתו.

11 אין ספק שקבלת עונש היא חוויה מכאיבה ובלתי־נעימה, אך אלה שלמדו לקח מגלים כעבור זמן־מה שהעונש היה לברכה בחייהם.

12 על כן חזקו את ידיכם החלשות ועמדו איתן על רגליכם הכושלות. 13 הובילו את רגליכם בדרך

* 12:5 יב 5 משלי 11-12

ישרה, כדי שההולכים בעקבותיכם, גם אם יהיו חלשים וצולעים, לא יפלו ולא יכשלו, אלא יתחזקו.

14 התרחקו מכל מריבה ונהלו חיי טוהר וקדושה, כי ללא קדושה לא תראו את הארון. 15 השגיחו איש על רעהו שמא יתכחש אחד מכם לחסדו של אלוהים, כי באדם כזה יכולה להתפתח מרירות שעלולה להרעיל חיי רבים. 16 השגיחו שאיש מכם לא ייגרר לזנות או לכל טומאה אחרת, כמו מעשי עשו שמכר את בכורתו תמורת נזיד עדשים. 17 אתם יודעים שכאשר התחרט עשו ורצה להשיב לעצמו את זכות הבכורה, היה מאוחר מדי. הוא לא יכול היה לתקן את המעוות גם כאשר שפך דמעות רבות.

18 זכרו היכן אתם עומדים: לא לפני להבת אש, ענן, ערפל או סערה נוראה, כפי שעמדו בני־ישראל לרגלי הר־סיני, 19 ואף לא לפני תרועת שופר נוראה, וקול ה' שדיבר אל בני־ישראל דברים נוראים עד שהתחננו לפניו שיפסיק לדבר, 20 כי לא יכלו לשאת את צו ה': שכל הנוגע בהר – כולל הבהמות – ייסקל באבנים וימות. 21 המעמד היה נורא כל־כך עד שאפילו משה עצמו אמר: "יגורתי וחרדתי!"

22 אתם עומדים לפני הר־ציון האמיתי ולפני עיר אלוהים חיים, הלא היא ירושלים אשר בשמים. אתם עומדים גם לפני מקהלת רבבות מלאכים, 23 לפני קהילת המשיח שמורכבת מאלה שכתובים בשמים, לפני האלוהים ששופט את הכול, לפני נשמות הצדיקים בשמים, אשר אלוהים השלים בהם את מלאכתו,

24 ולפני ישוע המשיח עצמו אשר הביא לנו את הברית החדשה והנפלאה הזאת, ואשר דמו מכפר על חטאינו במקום שיזעק לנקמה כדמו של הַבֵּל.

25 לכן אל תעזו לסרב להקשיב לקול של המדבר אליכם. שכן אם בני־ישראל לא נמלטו מעונש כשסירבו להקשיב למדבר כאן על־פני האדמה, על אחת כמה וכמה לא נימלט אנחנו מעונש, אם נסרב להקשיב לקולו של המדבר מן השמים. 26 כשדיבר אלוהים מהר־סיני יזעזע קולו את הארץ, אך הוא הבטיח שבפעם הבאה יזעזע לא רק את הארץ אלא גם את השמים! † 27 מדבריו משתמע שהוא יבדוק ויברר את כל מה שעומד על יסודות רעועים, כדי שרק החזק והיציב יישאר.

28 מאחר שקיבלנו מלכות שאינה יכולה להיחרס, הבה נבוא לפני אלוהים אסירי תודה, ונשרתהו כרצונו בצניעות וביראה, 29 כי אלוהינו אש אוכלה הוא.

13

1 המשיכו לאהוב איש את אחיו באמת ובתמים. 2 אל תשכחו להכניס אורחים, כי יש כאלה שאירחו מלאכים בביתם בלי שידעו זאת. 3 זכרו את האסירים בכלא; השתתפו בסבלם כאילו אתם עצמכם אסורים יחד אתם. השתתפו בכאבם של הסובלים כאילו התייסרתם יחד איתם.

4 כבדו את נשואיכם ושמרו על נאמנותכם וטוהרו גופכם, כי אלוהים יעניש את כל הזונים והנואפים.

5 התרחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם, כי אלוהים אמר: "לעולם לא אאכזב ולא אעזוב אותך!"* 6 משום כך יכולים אנו לומר בביטחון וללא ספק: "ה' בעוזרי ואיני פוחד מאיש!"†

7 זכרו את מנהיגיכם אשר לימדו אתכם את דבר ה'; חישובו על דרך חייהם והשתדלו לבטוח בה' כמוהם.

8 ישוע המשיח אינו משתנה; כפי שהיה בעבר כך הוא בהווה, וכך גם יישאר לנצח! 9 אל תלכו שולל אחרי רעיונות זרים וחדשים, כי מוטב לחזק את לבנו בחסד אלוהים, מאשר להקדיש את כל תשומת לבנו לטקסי-מאכל שלא הועילו למשתתפים בהם. 10 יש

לנו מזבח שאינו מועיל לאלה שממשיכים לחפש ישועה באמצעות קיום התורה. 11 לפי חוקי התורה הביא הכהן הגדול את דם הבהמות אל הקודש כדי לכפר על החטא, ואילו גוף הבהמה נשרף מחוץ למחנה. 12 משום

כך גם ישוע סבל ומת מחוץ לעיר. 13 לכן, הבה נצא לקראתו אל מחוץ לעיר (כלומר, מחוץ לענייני העולם הזה) ונחיה מוכנים לשאת את חרפתו. 14 כי העולם הזה אינו ביתנו; אנו מצפים לעיר שעתידה לבוא.

15 בעזרת המשיח נקריב לאלוהים בכל עת זבח

תודה, כלומר, נודה לו בפינו ונכריז על נאמנותנו לשמו.

16 אל תשכחו לעשות מעשים טובים ולשתף את העניים במה שיש לכם, כי קורבנות כאלה רצויים לה'.

* 13:5 יג 5.13 תרגום חופשי של יהושע א 5 † 13:6 יג 6.13 תרגום

חופשי של תהלים קיה 6

17 צייתו למנהיגים וכבדו את סמכותם, כי הם דואגים לכם ללא ליאות, כמי שעתידיים למסור על כך דין וחשבון. הקלו עליהם; אפשרו להם לבצע את תפקידם בשמחה, ללא צער וללא כאב, כי אחרת תסבלו גם אתם. 18 התפללו בעדנו, כי מצפוננו נקי וברצוננו לשמור עליו כך. 19 במיוחד עתה אני זקוק לתפילתכם, כדי שאוכל לשוב אליכם במהרה.

20 ואלוהי השלום, אשר בדם הברית החדשה והנצחית העלה מן המתים את רועה הצאן הגדול – את ישוע המשיח אֲדוֹנֵנו – 21 יצייד אתכם בכל מה שדרוש לכם כדי למלא את רצוננו, ויעשה בכם את הרצוי בעיניו על־ידי ישוע המשיח, אשר לו הכבוד לעולמי עולמים. – אמן.

22 אחים יקרים, אנא, הקשיבו בסבלנות למה שכתבתי במכתבי זה, שהרי זהו מכתב קצר. 23 אני רוצה להביא לידיעתכם שאחינו טימותיוס שוחרר מהכלא. אם הוא יבוא לכאן בקרוב, אבוא יחד איתו לבקר אתכם.

24 מסרו דרישת־שלום לכל מנהיגים ולכל המאמינים שנמצאים שם. המאמינים באיטליה שואלים לשלומכם. 25 חסד אלוהים עם כולכם. – אמן.

פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית® Biblica®
The New Testament in Modern Hebrew: Biblica®
פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית

copyright © 2009 Biblica, Inc.

Language: עברית (Hebrew)

Dialect: Modern

Contributor: Biblica, Inc.

של לאומי בין רישיון תחת זמינה זאת עבודה

Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA).

באתר זה לבקר ניתן רישיון של העתק לראות מנת על

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0>

לכתובת מכתב לשלוח או

Creative Commons, PO Box ,1866 Mountain View, CA 94042. USA

להשתמש מנת על בע"מ, ביבליקה מטעם רשום מסחרי סמל הינו Biblica®
בע"מ. ביבליקה מטעם בכתב באישור צורך יש, Biblica® הרשום המסחרי בסמל
זאת עבודה את מחדש ולהפיץ להעתיק ניתן, CC BY-SA של הרישיון תנאי במסגרת
ואתה במידה בשלמותו. Biblica® הרשום המסחרי הסמל על שומר אתה עוד כל
עליך, מועתקת עבודה יוצר אתה ובזאת, זאת עבודה את מתרגם או העתק עורך
את לציין עליך, המועתקת בעבודה. Biblica® הרשום המסחרי הסמל את להסיר
מטעם המקורית "העבודה: כדלקמן העבודה את ולשייך ביצעת אשר השינויים
www.biblica.com www.open.bible באתר בחינם זמינה בע"מ, ביבליקה
של היוצרים זכויות ברף או בכותרת להופיע חייבת יוצרים זכויות על הודעה
כדלקמן העבודה

פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית™ Biblica®

Biblica, Inc. ידי על 1979 2009 © יוצרים זכויות

Biblica® Open Hebrew Living New Testament™

Copyright © 1979, 2009 by Biblica, Inc.®

של המסחריים והסמלים הפטנטים במשרד הרשום מסחרי סמל הינו "ביבליקה"
ברשות. השימוש מ"בע ביבליקה מטעם ב"ארה

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and
Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

(CC BY-SA) הרישיון אותו תחת זמינה המועתקת עבודתך את להפוך גם עליך חובה

של לתרגום בנוגע מ"בע ביבליקה את ליידע רוצה ואתה במידה, הזאת העבודה
 ב קשר אתנו ליצור נא, ביצעת אשר זאת עבודה <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

פתוחות זכויות הררך/החדשה הברית Biblica®™

Biblica, Inc. ידי על 2009 1979. © יוצרים זכויות

Biblica® Open Hebrew Living New Testament™

Copyright © 1979, 2009 by Biblica, Inc.®

של המסחריים והסמלים הפטנטים במשרד הרשום מסחרי סמל הינו "ביבליקה"
 ברשות. השימוש מ"בע ביבליקה מטעם ב"ארה

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 9 Apr 2023

20ac7f86-a7c5-59f1-aea6-c53528d82bab